

Ďáblíci

ZPĚVNÍK

**PIRÁTI: OSTROV POKLADŮ
2006**

OBSAH:

BEDNA OD WHISKY	9
DĚTSKÉ ŠATY	7
HOJA HOJ	3
LODNÍKŮV LAMENT	2
LOĎ JOHN B.	1
MARSYAS A APOLLÓN	13
MUZEUM	16
NÁMOŘNICKÁ	8
OBLUDA	4
PSÁT OD PRVNÍCH ŘÁDKŮ	18
SOVY Z MAZUTU	11
TAK PRÁZDNÁ	12
TĚŠÍNSKÁ	14
TŘI KŘÍŽE	6
TULÁCKÝ BLUES	10

SLAVNOSTNÍ PÍSNĚ:

SLUNKO VYHOUPLO SE NAHORU	19
VEČERKA	19
HYMNA TAKU	20
VLAJKA	21

LOŤ JOHN B.

D

1. Už vyplouvá loď John B., už vyplouvá loď John B.,

A
okamžik malý jen, než poplujem dál,
D *G Gmi*

tak nechte mě plout, tak nechte mě plout,

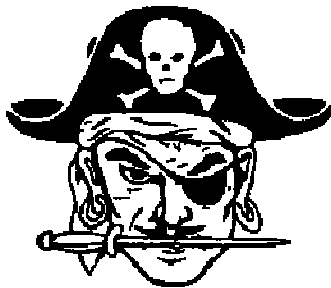
D *A* *D*
sil už málo mám, tak nechte mě plout.

2. Nejdřív jsem se napil, na zdraví všem připil,
vím, že cesta má konec už má.

Tak nechte mě plout, tak nechte mě plout,
sil už málo mám, tak nechte mě plout.

3. Sklenici svou dopil, zakrátko u mě byl,
okovy na ruce dal a pistoli vzal
šerif John Stone, šerif John Stone,
moji svobodu vzal šerif John Stone.

4. Už vyplouvá loď John B., už vyplouvá loď John B.,
okamžik malý jen, než poplujem dál,
tak nechte mě plout, tak nechte mě plout,
sil už málo mám, tak nechte mě plout.

LODNÍKŮV LAMENT

1. Já snad hned, když jsem se narodil, na bludnej kámen šláp
a do školy moc nechodil, i tak je ze mě chlap.

Velký dusno, který nad hlavou mi doma viselo,
drsnýmu chlapu nesvědčí, já ťuk si na čelo.

REF: Hou, hou, hou, hou, hou, hou, heja, hou,
máma mě doma držela a táta na mě dřel,
já moh jsem jít hned studovat, jen kdybych trochu chtěl,
oženit se, vzít si ňákou trajdu copatou
a za její lásku platit celou vejplatou, hou, hou.

2. Pak do knajpy jsem zašel a tam uslyšel ten žvást,
že na lodích je veselo a fasujou tam chlast.
Tak honem jsem se nalodil na starej vratkej křáp,
kde kapitán byl ožrala a řval na nás jak dráb.

REF: Hou, hou...

3. Vlny s kocábkou si házely a každém dostal strach,
my lodníci se sázeli, kdo přežije ten krach,
všechny krysy z lodi zmizely a v dálce maják zhas
a první byl hned kapitán, kdo korkovej měl pás.

REF: Hou, hou...

4. Kolem zubama už cvakali žraloci hladoví,
moc nikomu se nechtělo do vody ledový.
K ránu bouře trochu ustala, já mořskou nemoc měl
a všem, co choděj po souši, jsem tolik záviděl.

REF: Hou, hou...

5. Jak zázrakem jsme dojeli, každý byl živ a zdrav
a všichni byli veselí, jen já jsem rukou máv,
na loď už víckrát nevlezu, to nesmí nikdo chtít,
teď vzpomínám a lituju, jak já jsem se moh mít.

REF: Hou, hou...

HOJA HOJ

- G Emi D A D*
1. Chceš-li na světě býti převesel,
C D G D G
zvol si nejlepší ze všech řemesel.

Emi D A D
Chceš-li okouzlit dívku nevinnou,
C D G D G
staň se vojákem, staň se hrdinou.

- G C D G*
REF: Hoja hoj, hoja hoj, v králi máme zastání,

C D G
hoja hoj, hoja hoj, Bůh nás zachrání.

C D G
Hoja hoj, hoja hoj, hmoždíře a palcáty,

C D G
hoja hoj, hoja hoj, holky okatý.

2. Rány na buben máš-li ve vínku,
nesmíš zaváhat ani vteřinku.
Sláva až tvoji přilbu pozlatí,
stal ses mužem tím, co se neztratí.

REF: Hoja hoj...

REF: Hoja hoj...

OBLUDA

1. Na dvě stě nás tam bylo na brize do Číny
Gmi *Cmi*
F *D*
a furt se jenom pilo, až tuhly ledviny,
Gmi *Cmi*
a když už bylo k ránu a všichni pod obraz,
F *D*
křik plavčák na stožáru a hlásek se mu třás:
G *C* *G* *C*

REF: Já tady nebudu, já vidím obludu,
G *C* *D*
já odsad' pryč pudu, jímá mě strach, jé!
G *C* *G* *C*
Chyťte tu obludu, sežere palubu,
G *C* *D* *Gmi*
tohle je o hubu, achich ou, ach.

2. Má ocas dvě stě sáhů a ploutve přes hektar
a zubů tlamu a roztahuje spár
a rozčileně mrká svým okem jediným
a páchne, řve a krká a z tlamy pouští dým.

REF: Já tady nebudu...

3. Rum s kapitánem hází, chce střilet z kanónu,
zapomněl, že ho v září prochlastal v Kantonu.
Když uviděl tu bídu, tak zpotil se jak myš,
poklekl ke komínu, pěl: „Bože, tobě blíž!“

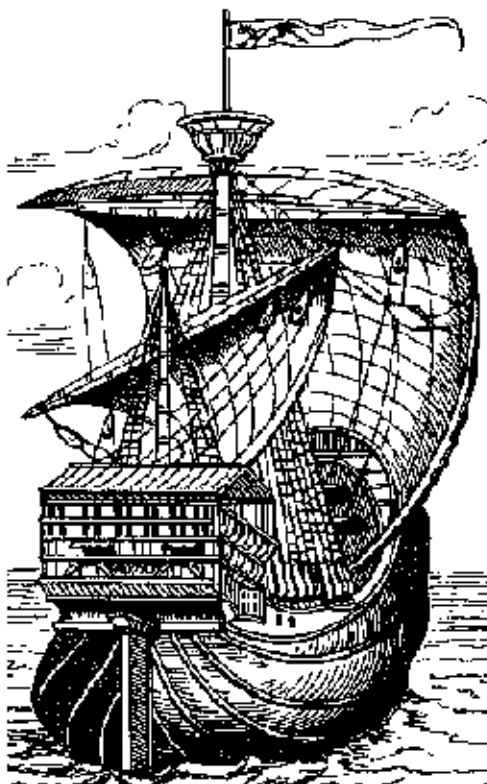
REF: Já tady nebudu...

4. Náš kormidelník chrabrý je drsná povaha,
zasednul u zábradlí a házel flaškama,
když na obludě bouchnul kanystr od ginu,
tak přízrak tiše houknul a vrh se na brigu.

REF: Já tady nebudu...

5. Tři stěžně rozlámala na naší kocábce,
však ztuhla jako skála, když čuchla k posádce,
pak démon alkoholu ji srazil v oceán,
my slezli jsme zas dolů a chlastali jsme dál.

REF: Já tady nebudu...

TŘI KŘÍŽE

Dmi *C* *Ami*
1. Dávám sbohem všem břehům prokletejm,
Dmi *C* *Dmi*
který v drápech má ďábel sám.

C *Ami*
Bílou přídí šalupa My Grave

Dmi *C* *Dmi*
míří k útesům, který znám.

F *C* *Ami*
REF1: Jen tři kříže z bílýho kamení

Dmi *C* *Ami*
někdo do písku poskládal,

F *C* *Ami*
slzy v očích měl a v ruce znavený

Dmi *C* *Dmi*
lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen,
chřestot nožů, při kterým přejde smích,
v srdci kámen a jméno Stan.

REF1: Jen tři kříže...

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál.
Druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

REF1: Jen tři kříže...

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Katty Rogers těm dvoum život vzal,
svědomí měl a vedle nich si klek...

Recitativ: Snad se chtěl modlit...

Vím, trestat je lidský, ale odpouštět je božský.
Snad mi tedy Bůh odpustí.

REF2: Jen tři kříže z bílého kamení
jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce znavený
lodní deník a v něm, co jsem psal.

DĚTSKÉ ŠATY

Předehra: G C D G Emi C D G
Emi C D G

1. Setři si tvář a slzí pár

Emi C D G

a neplač, co ti na nich záleží,

Emi C D G

přišla dnes chvíle a mně se zdá,

Emi G

[: že dětské šaty jsou ti přítěží,

C G

čas ti je odnáší. :]

Mezihra: G C D G Emi C D G

2. Šli jsme loukou, šli jsme strání

a dětství odletělo bůhvíkam,

má pestrost křídel a dívčích přání

[: a nebo jako kytka uvadá

v nočních zahradách. :]

Emi D Emi

REF: Dětství odletělo bůhvíkam,

D Emi

zpátky nevrátí se, já ho znám.

D Emi

Dětství odletělo bůhvíkam,

D Emi

zpátky nevrátí se, já ho znám.

NÁMOŘNICKÁ

- E* *A*
1. Maličký námořník v krabičce od mýdla
E *H7* *E*
vydal se napříč vanou,
A
bez mapy, buzoly, vesel a kormidla
E *H7* *E*
pluje za krásnou Janou.
G#mi *C#mi* *G#mi* *C#mi*
REF1: Za modrým obzorem dva mysy naděje
F# *H7*
lákají odvážné kluky.
E *A*
Snad právě na něho štěstí se usměje,
E *H7* *E*
cíl má už na dosah ruky.
2. Maličký námořník v krabičce od mýdla
zpcený tričko si svlíká,
moře je neklidný, Jana je nastydlá,
kašle a s loďkou to smýká.
- REF1: Za modrým obzorem...
3. Maličký námořník s vlnami zápasí,
polyká mýdlovou pěnu.
Loďka se potápí v takovémto počasí,
těžké je dobývat ženu.
- Ref2: Za modrým obzorem dva mysy naděje
čekají na další kluky,
maličký námořník i študák z koleje
cíl mají na dosah ruky.

BEDNA OD WHISKY

- Ami C Ami E*
1. Dneska už mi fóry ňák nejdou přes pysky,
Ami C Ami E Ami
stojím s dlouhou kravatou na bedně od whisky,
C Ami E
stojím s dlouhým obojkem jak stájovej pinč,
Ami C Ami E A
tu kravatu, co nosím, mi navlík soudce lynč.
D E A

REF: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
D E A
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká,
D E A
do nebeskýho baru já sucho v krku mám,
D E A Ami
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý
postavil bych malej dům na louce ukrytý,
postavil bych malej dům a z okna koukal ven
a chlatal bych tam s Billem a chlatal by tam Ben.

REF: Tak kopni do tý bedny...

3. Kdyby jsi se, hochu, jen pořád nechtěl rvát,
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,
moh jsi někde v klidu tu svoji whisky pít,
nemusel jsi, hochu, na krku laso mít.

REF: Tak kopni do tý bedny...

4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zůstane jen dírka mrňavá,
jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
má to smutnej konec a whisky ani lok.

REF: Tak kopni do tý bedny...

...tak kopni do tý bedny!

TULÁCKÝ BLUES

1. Toulat se sám tou rosou čerstvejch rán,
zpívat si blues, jít s hejnem černejch vran,
pod mostem spát a v nočním tichu hvězdy počítat,
sebe se ptát, proč tmavomodrý blues mám tolik rád.
2. Bez lásky jít za modrou dálkou rád,
kde slyším blues svý tmavomodrý hrát,
bez floka žít a v dobytčáku světem cestovat,
žebrať a pít a po přístavech starý songy hrát.
3. Zpocený blues sedřenejch paží znát,
blues kolejí a skřípot starejch vrat,
opilej smích a nářek vdov a v putykách se prát,
to všechno mý, to tmavomodrý blues mi bude hrát.
4. Všude je blues, můj nekonečnej vlak,
deštivý blues a olověnej mrak,
pro kousek snů jít stovky dlouhejch, prošlapanejch mil
jít tisíc dnů pro malej kousek teplejch, slunnejch chvíl.
5. Až zazvoní mi hrana, budu rád,
nejhezčí den, víc nemoh jsem si prát,
zavolám blues, co naposledy smutný budou hrát,
to moje blues, to tmavomodrý, šťasten budu spát.

SOVY Z MAZUTU

RECITATIV: Tak jsme byli včera na Portě,
a když jsme se vraceli lesem domů,
potkali jsme dřevorubce, jak poráželi strom.
A ten strom plakal.

1. Proč medvěd pláče v dutině stromu,
veverky v depresi v hloží sedí,
květiny vadnou i tremp ztratil žracák,
trenýrky, sekeru, prezervativy, spacák?

REF: Protože hú a hú a hú, sovy z mazutu houkaj,
hú a hú a hú, úplně blbě koukaj.

2. Hajný jde sklesle lesní tišinou
a cestou sbírá umrlé zmije,
včera byl Na Bábě a neví, čí jsou,
neví, jestli jsou to zmije nebo schizofrenie.

REF: Protože hú a hú...

REF: Hú a hú a hú, sovy...

TAK PRÁZDNÁ

PŘEDEHRA: Tak prázdná, tak prázdná, tak prázdná

G Emi
C D G
jsou rána, že vítám i pláč.
G C G

1. Teď chápu, že na mně vina leží

C G
a mohu za čas, který marně běží,

Emi
chtěla jsem být už vdaná, teď vstávám uplakaná,

C G
chybí mi schůzky na nábřeží.

G Emi
REF: Tak prázdná, tak prázdná, tak prázdná

C D
teď budou se mi všechna rána zdát,

G Emi
tak prázdná, tak prázdná, tak prázdná,

C D G
že bylo by snad nejlepší spát.

2. Tvůj úsměv mi ráno strašně schází,

je blázen, kdo stejně jak já sází
na závoj s černou tečkou, svatební šaty s vlečkou,
bez tebe stolek s dečkou mrazí.

REF: Tak prázdná... ...že bylo by snad nejlepší

REF: Prázdná, tak prázdná...

MARSYAS A APOLLÓN

- D* *Emi* *A*
1. Ta krásná dívka, co se bojí o svoji krásu,
D *Emi* *G* *D*
Athéna jméno má za starých, dávných časů,
 Emi *A*
odhodí flétnu, hrát nejde s naivní tváří,
D *Emi* *G* *D*
ten, kdo ji najde dřív, tomu se přání zmaří.
Hmi *A*
- REF1: Taky Marsyas mámen flétnou
Hmi *G*
věří, že musí přetnout
D *Emi* *G* *D* *A* *D*
[: jedno pravidlo, sázku a hrát líp než bůh. :]
2. Bláznivý nápad, snad nejvýš Marsyas míří,
Apollón souhlasí, oba se s trestem smíří,
král Midas má říct, kdo je lepší. Apollón zpívá,
o život soupeří, jen jeden vítěz zbývá.
- REF1: Taky Marsyas...
3. Obrátí nástroj, už ví, že nebude chválen,
prohrál a zápolí podveden vůlí krále.
sám v tichém hloučku, sám na strom připraví ráhno
satyra k hrůze všech zaživa z kůže stáhnou.
- REF2: Tak si Apollón změřil síly,
každý se musel mýlit,
[: nikdo nemůže kouzlit a hrát líp než bůh. :]
4. Ta krásná dívka, co se bála o svoji krásu,
dárkyně moudrosti za starých, dávných časů,
teď v tichém hloučku, v jejich rukou úroda, spása,
Athéna jméno má, chybí jí tvář a krása.
- REF3: Ty dy dy dy...

TĚŠÍNSKÁ

- Ami* *Dmi* *F*
1. Kdybych se narodil před sto lety
E Ami Dmi F E Ami
v tomhle městě,
Dmi *F*
u Larischů na zahradě trhal bych květy
E Ami Dmi F E Ami
své nevěstě.
C *Dmi*
Moje nevěsta by byla dcera ševcova
F *C*
z domu Kamiňskich odněkud ze Lvova,
Dmi F E Ami Dmi F E Ami
kochal bym ja i pieščil, chyba lat dwieščie.
2. Bydleli bychom na Sachsenbergu
v domě u Žida Kohna,
nejhezčí ze všech těšínských šperků
byla by ona,
mluvila by polsky a trochu česky,
pár slov německy a smála by se hezky,
jednou za sto let zázrak se koná, zázrak se koná.
3. Kdybych se narodil před sto lety,
byl bych vazačem knih,
u Prohazků dělal bych od pěti do pěti
a sedm zlatek za to bral bych.
Měl bych krásnou ženu a tři děti,
zdraví bych měl a bylo by mi kolem třiceti,
celý dlouhý život před sebou, celé krásné dvacáté století.
4. Kdybych se narodil před sto lety,
v jinačí době,
u Larischů na zahradě trhal bych květy,
má lásko, tobě.
Tramvaj by jezdila přes řeku nahoru,

slunce by zvedalo hraniční závoru
a z oken voněl by sváteční oběd.

5. Večer by zněla od Mojzese
melodie dávnověká,
bylo by léto tisíc devět set deset,
za domem by tekla řeka.
Vidím to jako dnes, šťastného sebe,
ženu a děti a těšínské nebe,
ještě že člověk nikdy neví, co ho čeká.

3. Pionýrský šátek uvážeš si kolem krku,
ve Valtické poručíš si
čtyři deci rumu a utopence k tomu,
na politém ubruse píšeš svou
rýmovanou Odysseu,
nežli přijde někdo, abys šel už domů.
Ale není žádné doma jako není žádné
venku, není žádné venku,
to jsou jenom slova, která obrátit se dle libosti dají.
V pět třicet pět jednou z pravidelných linek
sedm zastávek do Kateřinek,
ukončete nástup, dveře se zavírají.
4. Možná si k tobě někdo přisedne
a možná to bude zrovna muž,
který osobně znal Egyptana Sinuheta,
dřevěnou nohou bude do podlahy
vytukávat rytmus metronomu,
který tady klepe od počátku světa.
Nebyli jsme, nebudem a nebyli jsme, nebudem
a co budem, až nebudem?
Jen navezená mrva v Boží stáji!
V pět třicet pět jednou z pravidelných linek
sedm zastávek do Kateřinek,
ukončete nástup, dveře se zavírají.
5. Žena doma pláče a děti doma pláčí,
pes potřebuje venčit
a stát potřebuje daň z přidané hodnoty,
a ty si koupíš krejčovský metr
a z něj nůžkama odstříháváš
pondělí, úterý, středy, čtvrtky, pátky, soboty.
V neděli zajdeš do Slezského muzea
podívat se na vitrínu,
kterou tam pro tebe už mají.
V pět třicet pět jednou z pravidelných linek
sedm zastávek do Kateřinek,
ukončete nástup, dveře se zavírají.

PSÁT OD PRVNÍCH ŘÁDKŮ

1. *C* Blížkost tvou stále cítím,
F C
F G zdá se však v nepořádku mnohé kolem nás,
Dmi G
G C kéž se všechno vrátí, pojďme příběh náš
[: psát od prvních řádků. :]
2. To se pouze zřídka stává,
náhle že hádka hádku střídá den co den,
vyslyš naše přání a zítra dopřej nám
vše [: psát od prvních řádků. :]
3. Co v srdcích nás všech dřímá,
tvé poselství a z minulosti dobré, i to zlé,
si nechme na památku a zítra pojďme zas
vše [: psát od prvních řádků. :]
4. To se pouze zřídka stává,
náhle že hádka hádku střídá den co den,
vyslyš naše přání a zítra dopřej nám
vše [: psát od prvních řádků. :]
5. Co v srdcích nás všech dřímá,
tvé poselství a z minulosti dobré, i to zlé,
si nechme na památku a zítra pojďme zas
vše [: psát od prvních řádků. :]

G C

DOHRA: Od prvních řádků psát.

SLUNKO VYHOUPLO SE NAHORU

C

1. Slunko vyhouplo se nahoru,
C7
pozlatilo cestu k táboru,
F C
[: rosa už se třpytí na pavoučí síti,
G C
šumí větve na boru, hej rup. :]
2. Jak je krásná naše rodná zem,
předrahá a milá tak nám všem,
[: tábor pod nebesy skrytý mezi lesy
je nám toho dokladem, hej rup. :]
3. Ten, kdo naši českou zem má rád
na cestu se s námi musí dát,
[: ať velký či malý, ranec svůj si sbalí,
půjde s námi putovat, hej rup. :]

VEČERKA

1. Zapad den, slunka svit
vymizel z údolí, z temen hor,
odpočín každý, kdos boží tvor.
2. V lesa klín padl stín,
hasne již ohňů zář, svatý mír.
Kráčí z hor, usíná boží tvor.

HYMNA TAKU

C G C G C G C G C G C
REF: Tjamtadadá...

C G C
1. Sláva nám, sláva nám, my jsme ňáci kabrnáci,
G C
sláva nám, sláva nám, my jsme ňáci kosové.

C
Ve dne spíme, v noci bdíme,
G C
zbytek času sou- a soutěžíme.

G C
Sláva nám, sláva nám, my jsme ňáci kosové.

REF: Tjamtadadá...

2. Sláva nám, sláva nám, sláva nám a žížaličkám,
sláva nám, sláva nám, sláva nám a žížalám.
Žížala je přima zvíře,
když neprší, tak, a tak je v díře,
sláva nám, sláva nám, sláva nám a žížalám.

REF: Tjamtadadá...

VLAJKA

- Ami* *E*
1. Vše tone v snách a život kolem ztich,
E7 *Ami*
jen dole v tmách kol ohně slyšet smích.
A7 *Dmi*
Tam srdce všem jen spokojeně zabuší,
Ami *E* *A*
z písniček známých vše jistě vytuší.
E *E7* *A*
REF: Vlajka vzhůru letí k radosti svých dětí,
C# *D*
hned se s mráčky snoubí,
A *E* *A*
vlát bude zas, až mládí čas opustí nás.
2. Po létech sám až zabloudíš v ten kraj
a staneš tam, kde býval kdys tvůj ráj,
vzpomeneš chvíl, těch, kteréš míval tolik rád.
Tak jako kdysi s ozvěnou slyšíš hrát:
REF: Vlajka vzhůru letí...